

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

אוסף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי;רותי	שם משפחה: דורר
--------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית		שם משפחה איתו נולדתי: לנגר
שנת לידה: 1931	מין: נקבה	שם פרטי איתו נולדתי:רותי
ארץ לידה: פולין		עיר לידה:דנציג
שם פרטי ושם נעורים של האם:אסתר- ארנה רוזנברג		שם פרטי ושם משפחה של האב: יעקב לנגר
ארץ המגורים: פולין		מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: דנציג
חבר בארגון או בתנועה: הנוער העובד		השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)
מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)		מקומות מגורים בתקופת המלחמה: מורצ'סיו (שם העיר או האזור ושם הארץ)
תאריך השחרור: 1944		מקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: מורצ'סיוס
ציון מקום אליו חזרת לאחר השחרור : פולין		במידה והיית בגטו, ציין את שמו
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
שנת עליה: 1945		המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: מורצ'סיוס
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
אטלנטיק		במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

אני הייתי ילדה קטנה ובגלל זה אני לא זוכרת יותר מדי. הינו אבא אימא ו3 אחים קש אני הילדה הקטנה אבא היה עיתונאי ואימא עקרת בית חייתי במשפחה דתית שומרי מסורת ושבת אני הייתי בתנועת נוער הבונקר מין משחקי ספורט למינם יחד עם כל הבנות בשכונה ואז פרצה המלחמה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

עם פרוץ המלחמה גורשנו מביתנו שבפולין בעיר דנציג ולקחו אותנו אותי ואמא ואחי, אני הייתי האחות הקטנה בת 8 למחנות עבודה. את אבא הגרמנית עצרו ורצחו. את אחותי הגדולה שלחו לאנגליה לבית יתומים ולאחר מכן למשפחה אומנת. אותי ואת אימי היכנסו לגור בבלוק קטן יחד עם משפחה נוספת שמאוד הסתדרנו איתם אני לא זוכרת איך אבל אימי דאגה לנו לאוכל וליבוש לא יודעת איך וחיינו כך בערך כשנה עד שאמרו לנו עם אתם רוצים להישאר בחיים אתם צריכים לעלות בעליה ב לארץ. השכמנו וחיכינו לעליה, בזמן הזה סבלנו מרדיפות, מכות והשפלות מהגרמנים.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

ב26/8/40 התחלנו את עלייתנו לארץ בעוד שהמלחה מעיצומה עלינו אני אחי ואימא. ונכנסנו 1300 איש באוניה קטנה וישבנו כמו סרדינים, במהלך המסע שנערך כ3 חודשים מיישומה צוות האוניה שהיה יוני זרק את הפחם של האוניה לים וניסו לברוח ולהשאיר אותנו בל ים למות למוות. קובצת צעירים עזים וחזקים השתלטו על הצוות וניסו בדרך לא דרך להשיט את האוניה מכיוון שלא היה פחם אז ניסו דרך תנורים לגרד פחם ולהמשיך את המסע. לאחר חודש של הפלקה ממש לפני חופי הארץ נתפסנו ע"י הברטים היה מאבק בין הצעירים שבסופו השתלטו הברטים על האוניה ולקחו אותנו למחנה עבודה באי בודד בשם מורציציוס במהלך המסע נפטרו הרבה אנשים מחוסר תזונה ומחלות. במחנה העבודה חולקנו לפי מינים זכר/ נקבה באותו מחנה עבודה שהיה בסמוך לביצות עם יתושים מסוכנים הרבה חלו בקדחת אוכל לא היה הרבה רוב הזמן אכלנו תירס או לחם שעשוי מקמח תירס וסבלנו מתת משקל. אותה קובצת צעירים לימדו אותנו והעיסוק אותנו שיעבור הזמן הקשה כל הזמן הברטים אימו עלינו שמחזירים אותנו לאדמת פולין, באי בתוך המחנה פרצה מחלה של שיתוק ילדים. לקרת סוף המלחמה העלו אותנו לארץ.

נא ספרי/י על חיך בארץ:

כשהגעתי לארץ. הלכנו יש לרחובות למשפחה של אימא ושם אתחלנו את חיינו בארץ אותי שלחו עם עליית הנוער לכפר בן שמן. אמא קבלה חדר קטן בקריית חיים והתחילה לעבוד, אחותי הגדולה נשארה באנגליה ולאחר מכן הקימה את משפחתה באמריקה, היא לא עלתה לארץ עד היום. אני סיימתי בית ספר התגייסתי לצבא בחטיבת יפתח, ולאחר השחרור הגעתי לקיבוץ גבים שם הכרתי את בעלי גבי התחתנו והקמנו משפחה. בשנת 58 חזרנו לגור במולדת ואנחנו שם עד היום. המסר שאני רוצה להעביר לדורות הבאים: " יש לנו ארץ אחת ועלייה צריך לשמור..."

ראיון: יס"מ צפון

בית אלפא, נובמבר 2013